

Heikki Klemetin Metsän laulajaiset

Tämä Heikki Klemetin runo on faunaltaan antoisa

:LÄHDE: **Sonninen-Räisänen-Naukkarinen**. Laulan ja soitan.
Otava 1964.

Näin metsän halki viesti soi: nyt laulajaiset on!
Ja soittimiaan soittajat virittää kuntohon,
Ne raikuilee ja kaikuilee, ne soittaa, riemuitsee,
ja viulut soi, ja huilut soi, ja metsä vastailee.

On **tiklivarpu** lahjakas ens viulun soittaja
ja ystävänsä **peipponen** säestää toisella.
Mut laulajatar **satakiel'** nyt tenhoo laulullaan
ja **hamppuvarpu** huilullaan puhaltaa innoissaan.

Klaneettia **rastas** soitelee ja **korppi** bassoa,
niin että metsä vapisee sen synkkää soittoa.
On rummunlyöjä **käkönen**, kas, **kiuru** lentelee
ja kaiken luonnon riemuksi ilmoissa laulelee.

Ja **tikka** johtaa soittoa, on vallan innoissaan.
Hän tahtia nyt tarkkaan lyö pitkällä nokallaan.
Mut *jänö* kulkee kummissaan, kun luonto laulaa, soi,
nyt *hyttysetkin* surisee ja metsä huminoi.